

BESTUUR

President : Bert Lamers
Oud President : Koos Kuiper
1° Vice President : Tom Jacobs
2° Vice President : Toon Gasseling
Secretaris : Henk Breuker
Penningmeester : Martin Liefrink
Bankrekening : ABN-AMRO 66.03.11.232
(Postrekening van de bank: 824200)

SECRETARIAAT

Henk Breuker : Lebuïnusstraat 23
7009 MV Doetinchem
Telefoon : 0314 - 343056
Mobiel : 06 - 22376774
Fax : 0314 – 354697
E-mail : Doetinchem@lions.nl
Website : www.Lions.nl/Doetinchem
Digitaal ledenboek : www.lions.nl/lolas

BIJENKOMSTEN

Iedere maand : 1° woensdag 20.00 uur Vergadering
3° woensdag 18.00 uur Taphap
5° woensdag 18.00 uur Taphap met L.L.L.
Plaats : Gasterije De Heereboer
Oude Doetinchemseweg 42
7038 BJ Zeddam
Telefoon : 0314 – 651940
Fax : 0314 – 652488
E-mail : info@deheereboer.nl

Bij verhindering voor de vergadering altijd bij de secretaris afmelden.

Bij verhindering voor de taphap altijd dinsdag vóór 20.00 uur bij Gasterije “de Heereboer” afmelden.

Voor de 5° woensdag altijd tussen 12.00 en 17.00 uur bij Gasterije “de Heereboer” opgeven

WAT STAAT ER DEZE MAAND IN HET BULLETIN?

Pres(s)praat december 2005	4
Verslag bijeenkomst 7 december 2005	5
Toekomst voor een verborgen rivier	7
Verjaardagen	9
Afscheid Bruno Tomkowitz	10
Legaal gek en Modulerende gevoelens	11
De 10 minuten van Gerard Hehenkamp	16
Kerstactiviteit Papillons	18
St. Martinsessen	19
Zweterig zwemmen	21
Ontmoeting met Koos & Bep Witkop	23
Nieuws uit de Activiteitencommissie	26
Wijnactie 2006	27
Uitnodiging Nieuwjaarsbijeenkomst	28
Commissies	30
Agenda 2005-2006	31

PRES(S)PRAAT DECEMBER 2005

Beste Lions,

Het is vrijdagmiddag en ik heb nu mooi de gelegenheid om mijn prespraat te schrijven, welke deze keer niet door Tom Jacobs maar door Theo Soontiëns verder wordt verwerkt in het Bulletin.

Tom zal langzaam zijn taak gaan overdragen aan Theo, doordat hij als aankomend president deze functie niet meer kan vervullen in 't komend seizoen. Zijn inbreng als vice president heb ik afgelopen periode als heel plezierig ervaren en heb me enorm gesteund gevoeld. Dank daarvoor Tom.

Ik zit te schrijven in een prachtige locatie, waar we met onze medewerkers van ons bureau het jaar gaan afsluiten en even stilstaan bij wat er allemaal is gebeurd en gaat staan te gebeuren. Dit is goed voor de sfeer in het bedrijf en daar moet je met z'n allen in investeren. De resultaten ontstaan door inzet van het hele team en in dit geval mogen daar deze keer ook de partners bij zijn om dit op een heuglijke wijze te vieren.

Na wat er allemaal afgelopen jaar rondom ons heen is gebeurd in de directe omgeving maar ook in de gehele wereld om je heen, kun je toch wel stellen dat je daar niet bepaald vrolijk van wordt. Dat beïnvloedt terdege je stemming en daar kun je niet zomaar omheen.

Dit gevoel, deze stemming, deze situatie kan ik zo projecteren op c.q. vergelijken met de Lions. Ook hier is de sfeer binnen onze club heel erg belangrijk. En die heb ik zeker afgelopen 5^e woensdag in het Borghuis letterlijk en figuurlijk gevoeld. Prima. Dat doet je goed. Dat geeft vertrouwen voor de toekomst.

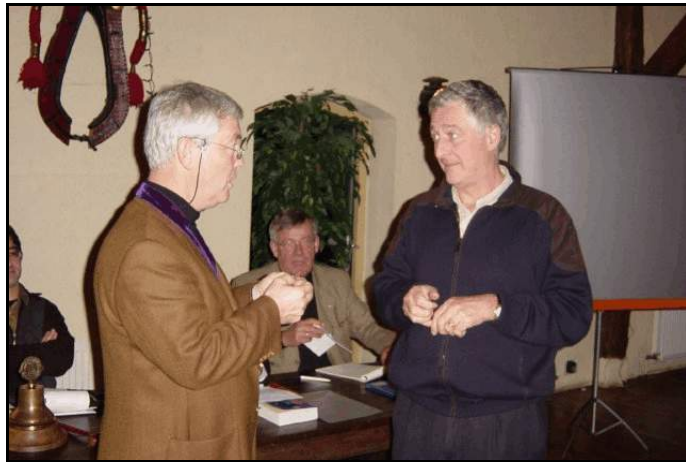
Ik wens een ieder een zalig Kerstfeest en een gezellige jaarwisseling toe en hoop jullie allen te ontmoeten op onze Nieuwjaars bijeenkomst op 14 januari a.s. waar we zullen toosten op een voorspoedig en vooral gezond 2006.

Een heerlijke tijd toegewenst.

Bert.

VERSLAG BIJENKOMST 7 DECEMBER 2005

President Bert verwelkomt 27 Lions, hetgeen een opgeschoonde attendance oplevert van 64 %. Daarna geeft hij het woord aan Ir. Harm Post van Bureau van Droffelaar die een presentatie zal houden over de Visie Oude IJsselzone (zie elders in dit bulletin). Na de pauze komen in het huishoudelijk gedeelte de volgende onderwerpen aan de orde:

- Hans Kietselaer ontvangt een chevron voor het 15-jarig lidmaatschap.
- Bruno Tomkowitz van LC Dorsten/Hanze is op 70-jarige leeftijd overleden. Hij was aan Duitse zijde de grote stimulator van de jumelage met onze club. Overeenkomstig de wens van Bruno zullen wij een gift overmaken ten behoeve van een project voor straatkinderen.
- Ruud Wink wordt bedankt voor zijn bijdrage aan de succesvolle taphap met partners in het Borghuis.
- De ingekomen stukken gaan rond. Het betreft de verslagen van districtsconventie en zonevergadering.

- De president memoreert de clubbijdragen voor Malawi en dhr. Tan.
- Het vigerende belschema komt te vervallen. Voortaan zullen de bestuursleden de leden informeren bij aangelegenheden waarbij e-mail verkeer minder gepast is.
- De president deelt een aantal wijzigingen in het jaarprogramma mee. Voor de juiste data en gebeurtenissen raadplege men het maandelijks terugkerende jaaroverzicht in het bulletin.
- De penningmeester licht het financieel verslag toe. De kascontrolecommissie heeft de boeken gecontroleerd en geconstateerd dat de penningmeester een juist en accuraat beleid heeft gevoerd. Onder applaus van de aanwezigen wordt daarom aan penningmeester Martin decharge verleend.
- De denktankcommissie is bezig plannen te ontwikkelen die moeten leiden tot een meer structurele en dus continue geldstroom voor de fundraisingpot.
- De coördinatiecommissie van het Brewincproject gaat de projectkaders aangeven. Naar de diverse werkgroepen zal een inhoudelijk plan worden gestuurd, vergezeld van een tijdpad en begroting. Het draaiboek dient uiterlijk mei 2006 klaar te zijn.
- De jeugdcommissie is nog niet bij elkaar geweest. Gelet op mogelijke deelname uit onze kring of daarbuiten dient dit snel te gebeuren. De aanwezige commissieleden zeggen dit toe.
- Theo Kamps vraagt zich af of hij nog wel taitwister is nu hem het privileged membership is toegekend. De aanwezigen benadrukken dat hij in ieder geval dit clubjaar als zodanig dient af te maken, zeker gelet op het feit dat Jan Jurriëns nog niet voor zijn taitwistersexamen is geslaagd en de andere taitwister niet altijd aanwezig is.
- Onder het hoofdstuk ledeenzorg wordt aandacht besteed aan de zieke leden.

Van de hierna volgende rondvraag wordt geen gebruik gemaakt, zodat er nog enige tijd resteert voor social talks onder het genot van een drankje.

De secretaris.

TOEKOMST VOOR EEN VERBORGEN RIVIER

of: een visie op de Oude IJsselzone

Dankzij een ongetwijfeld geolied netwerk slaagde president Bert er in op het laatste moment een spreker te arrangeren die prima paste in het presidentieel jaarprogramma: Harm Post van het Bureau van Droffelaar uit Arnhem. Dat Bureau houdt zich o.a. bezig met het opstellen van stedenbouwkundige adviezen en landschapsontwerpen.

Niet zo lang geleden begon een aantal Achterhoekers zich zorgen te maken over de ontwikkeling van het gebied rond de Oude IJssel en schakelde van Droffelaar in om een ontwerp voor de toekomst te maken. Het bureau beperkte zich daarbij niet tot de Oude IJssel alleen, maar betrok daar ook de Aa-strang en de IJssel bij. Aan de hand van het beeldverhaal "Tocht langs de Oude IJssel, Aa-strang en IJssel" werden niet alleen de fraaie plekken van de Oude IJssel getoond, maar ook de grote contrasten van de rivier waar prachtige natuur wordt afgewisseld met foielelijke industrieterreinen en de opvallende afwisselingen tussen rivier en stedelijke gebieden. Op analytische wijze liet Post ons die ontwikkelingen zien in Doetinchem, Terborg, Ulft, Gendringen en Bocholt. Waarbij hij opmerkte dat in Duitsland de relatie tussen water en land beter ontwikkeld is. Niet vreemd zal daarbij geweest zijn dat het Bureau een duidelijke voorkeur heeft voor het verbinden van het water met gebouwen. Uit de analyse van Post kon ook de conclusie worden getrokken dat de verhouding water-stad-landelijke omgeving zich in een neerwaartse spiraal bevindt. Om daar uit te komen lijkt een "Delta"plan nodig. Dat is ook de reden van het grensoverschrijdende karakter van de ontwikkelde visie. Alleen een integraal plan met voldoende ambitieniveau kan een positieve ontwikkeling op gang brengen.

Om een indruk te geven van wat een mogelijk plan inhoudt, toonde Post een aantal referentiepunten: voorbeelden van projecten die geheel of gedeeltelijk al gerealiseerd zijn. Zo schoven Groningse projecten, de Hollandse Waterlinie en het project de Haverlei in Den Bosch voorbij. Duidelijk wordt dat de

ontwerpers een duidelijke visie hebben op het integreren van water, werken, wonen en toerisme. Als daar dan nog het ontwikkelen van natuurgebieden en het stimuleren van creativiteit aan worden toegevoegd, dan moge duidelijk zijn dat een dergelijk ontwerp een gebied een grote meerwaarde kan geven. Zo is in het plan De Haverlei niet geschroomd om uit te gaan van kastelen en burchten als inspiratie voor woonvormen.

Gelukkig heeft het Oude-IJsselgebied een aantal kwaliteiten die de negatieve spiraal kunnen ombuigen. Als eerste is daar de rivier zelf die het gebied tot een geheel maakt. Daarnaast vindt men verspreid over het gebied prachtige historische kernen en de unieke landschappen rondom de rivier. Tot slot is er ook nog de directe relatie met een aantrekkelijk achterland in Duitsland.

Aan de hand van een groot aantal streefbeelden liet Post zien welke mogelijkheden het Bureau van Droffelaar ziet om het gebied verder te ontwikkelen. In detail kwam daarbij voorbij de ontwikkeling van het gebied Doetinchem/Gaanderen en de Oude-IJsselstreek waarbij vooral Gendringen als voorbeeld werd genomen voor een prachtige combinatie van waterberging, nieuwe woonvormen en natuurontwikkeling.

Natuurlijk is het niet voor het eerst dat er aandacht wordt besteed aan de ontwikkeling van het gebied. Probleem is dat gemeenten daarbij vaak hun eigen gang gaan. De kracht van dit integrale plan is dat het de kwaliteit van de bestaande plannen kan versterken. Niet alleen biedt het een totaaloverzicht, maar het vergemakkelijkt ook het maken van keuzes. Niet uit te sluiten valt, dat door dit plan nieuwe ideeën worden geïnitieerd. En hoewel alles nog in de kinderschoenen staat, lijken sommige plannen daarop al te anticiperen.

Uiteraard is dit alles nog (prematuur) papierwerk. Het is lang niet zeker of er iets gerealiseerd gaat worden. Dat heeft ook met geldelijke middelen te maken. Zo ligt de co-financiering in Duitsland erg moeilijk. En daarnaast

blijven kleinere gebieden toch hun voorkeur houden voor kleinschaliger projecten waar de eigen voorkeur meer tot zijn recht kan komen. Dat impliceert dat er veel diplomatie dient te worden toegepast. Tot nu toe is dat moeilijk gebleken. Maar desondanks zijn de mensen van Bureau van Droffelaar en de Achterhoekse initiatiefnemers niet wanhopig.

In ieder geval moge uit de plannen duidelijk zijn geworden dat het tijd wordt om de handen uit de mouwen en in de geldpot te stoppen. En al zijn de plannen te grootschalig of te ambitieus, vaak zijn dat juist de motoren gebleken om tot positieve veranderingen te komen, ook al is het een kwestie van de lange adem.

HB

VERJAARDAGEN

In de afgelopen periode zijn de volgende Lions jarig geweest:

<i>Koos Kuiper</i>	<i>2 december</i>	<i>(41jaar)</i>
<i>MartinLiefink</i>	<i>11 december</i>	<i>(60 jaar)</i>
<i>Chris Geurink</i>	<i>14 december</i>	<i>(52 jaar)</i>

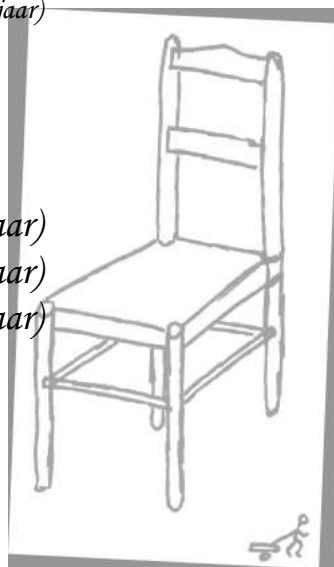
Bij deze (nogmaals) gefeliciteerd.

In de komende maand hopen

<i>Ruud Wink</i>	<i>23 december</i>	<i>(57 jaar)</i>
<i>Gerard Hehenkamp</i>	<i>5 januari</i>	<i>(67 jaar)</i>
<i>Henk Kouwenberg</i>	<i>11 januari</i>	<i>(54 jaar)</i>

hun verjaardag te vieren.

We wensen hen een fijne verjaardag toe.

AFSCHEID BRUNO TOMKOWITZ

Mia en ik zijn vrijdag, 9 december naar Dorsten gegaan om afscheid te nemen van Bruno Tomkowitz. Het volgende gedicht stond op de rouwkaart :

*Es weht der Wind ein Blatt vom Baum
von vielen Blättern eines.
Das eine Blatt man merkt es kaum,
denn eines ist ja keines
Doch dieses eine Blatt allein
bestimmte unser Leben.
Drum wird dies eine Blatt allein
uns immer wieder fehlen.*

Bruno Tomkowitz was de Lionsvriend, die aan de wieg stond van de Jumelage tussen onze Lionsclub en de Lionsclub Dorsten. Het ging hem zeer ter harte en hij heeft in zijn tijd in de Lionsclub Dorsten zijn vrienden steeds opgeroepen: "Meedoen aan de Jumelage."

Hij was President van de club, toen het ongelukkige meningsverschil in de club leidde tot een splitsing en het ontstaan van de Lionsclub Dorsten-Hanse. Aan het einde van zijn Lionsjaar stapte ook Bruno over naar deze nieuwe club, omdat hij bij de uitgetreden leden al zijn vrienden zag gaan en omdat hij ook voor hun kant van het conflict koos.

De begrafenis was een indrukwekkende en sobere gebeurtenis. Na een korte afscheidsdienst in de Evangelischen Johanneskirche, gingen alle aanwezigen naar de begraafplaats voor de bijzetting in het familiegraf. Na afloop werden alle aanwezigen uitgenodigd voor een eenvoudige lunch.

Vele leden van de beide Lionsclubs waren aanwezig. Het werd zeer op prijs gesteld, dat wij aanwezig waren.

Wij ontvingen veel groeten voor onze Lionsclub en men wenste u en ons goede feestdagen toe en graag tot ziens in 2006.

Jan en Mia Kruit

LEGAAL GEK EN MODULERENDE GEVOELENS

Niet alle inkomende post is ook bestemd voor alle leden, zoals de secretaris op de laatste bijeenkomst liet merken. Zo heeft alleen het bestuur het contract gezien dat Ruud en Bert hadden afgesloten met Sjef "Scrooge" de Jong. Afgesproken werd een standaardoptreden van 2x33 minuten (!), waarbij naast Sjef ook drie medewerkers zouden aantreden en zelf voor muziek werd gezorgd. Supplementair zou in de afgesproken prijs ook gezorgd worden voor speciale effecten. Dat alles wetend, ga je natuurlijk reikhalzend uitzien naar niet alleen de Papillons, maar meer nog naar het voorlopige culturele hoogtepunt in dit clubjaar. Welk een bescheidenheid van Bert en Ruud om alleen maar over een taphap in Kerstsfeer te praten ...

Logisch dan ook dat velen in afwachting van een bijzondere avond het Borghuis bezochten. En bijzonder werd het. Het eerste deel bleek te bestaan uit een merkwaardige aanloop naar de Scrooge voorstelling die na het hoofdrecht zou worden voorgezet. Uit eerbied voor de trieste omstandigheden die Ruud's familie (!) waren overkomen zouden een drietal hoge hoeden onaangeroerd blijven. Vervolgens werden Lions al direct als very social people neergezet, hetgeen over het algemeen natuurlijk juist is, maar verder nergens op gebaseerd was. En om daar zelf niet bij achter te blijven werkte hij toe naar zijn identificatie met Dickens door fors aan te schoppen tegen het neo-kapitalistische systeem dat wij volgens zijn zeggen vooral te danken hebben aan Adam Smith. Hetgeen een merkwaardige redenering is want als hoogleraar logica en moraal filosofie hield Smith zich vooral met andere onderwerpen bezig. Weliswaar is hij vooral beroemd door zijn in 1776 verschenen boek "An inquiry into the nature of the wealth of nations" waarmee hij als grondlegger van de moderne economische wetenschap wordt beschouwd, maar de uitvinder van het (neo)kapitalisme was hij geenszins. Toevallig bezochten wij een paar jaar geleden zijn graf gelegen aan de Royal Mile in Edinburgh, waar hij een memorabele grafsteen heeft gekregen. Voor economen toch een beetje een historisch moment.

Maar er is wel meer af te dingen op de inleiding op Dickens. Weliswaar heeft hij in 1842 een bezoek gebracht aan de Verenigde Staten, maar dat was niet zo zeer om de uitwassen te bestrijden van de gevolgen van het verfoeide kapitalisme. In de eerste plaats ging hij er heen om te pogen een regeling te

treffen voor een zgn. international copyright, want hij had ook wel door dat het aantal piratenedities dat in de VS verscheen hem inkomsten scheelde. Hetgeen hem overigens niet gelukt is. En geboeid als hij was door het ongewone bezocht hij vooral gevangenissen, doven- en blindenscholen en tehuizen voor geesteszieken. Vanwege zijn, ook in de VS, enorme populariteit werd hij door president Tyler met alle eegards op het Witte Huis ontvangen, waar hij zich verbaasde over de gezwollen gezichten van de aanwezige notabelen, veroorzaakt door het hartstochtelijke pruimen van tabak. Wat hem wel aan het hart ging was de praktijk van de slavernij waarmee hij in aanraking kwam in Richmond, Virginia. Niet alleen de erbarmelijke omstandigheden waaronder slaven gebukt gingen, maar meer nog de wijze waarop de blanke slaveneigenaars tegen de slaven tekeer gingen vervulden hem met afschuw. Mede daardoor werd dit bezoek voor Dickens een teleurstelling: "This is not the republic of my imagination".

Trouwens, de aanloop naar de echte industriële revolutie van het einde van de 19^e eeuw was zo slecht nog niet. Met name voor kinderen en vrouwen zijn de leefomstandigheden in die tijd verbeterd.

Een tweede reis van Dickens naar Amerika in 1867/68 roept ook een ietwat minder maatschappelijk betrokken beeld op van de sociaal bewogen strijder voor de arbeidende klasse. Tijdens deze reis hield hij niet minder dan 76 lezingen, die hem het in dit tijd formidabele bedrag van £ 19.000 opleverden.

Maar terug naar de Dickens inleiding. "Zijn briljante verbeeldingskracht weerspiegelde de mensen en hun daden in het Victoriaanse tijdperk. Dickens herschiep ze in karikaturen en blies de typen op die hij onder de aandacht wilde brengen." Beter kan Dickens niet omschreven worden. Wij leerden dat Godfried Bomans (vertaler van o.a. de Pickwick Papers en evenals Dickens slechts 58 jaar geworden, misschien ook wel een beetje legaal gek, en onderwerp in een in 1974 in Gent verschenen dissertatie "Godfried Bomans en Charles Dickens, een vergelijkende studie"), de eerste president was van de Haarlem Branch of the Dickens Fellowship, daarbij een leugentje om bestwil niet schuwend, teneinde inzage te krijgen in de Dickens archieven. Een waardig genootschap als middelpunt van de Nederlandse Dickens adoratie, met intussen talloze publicaties over Dickens zoals "The Contemporary Critical Perception of Dickens", en "Dickens Poe and the International Copyright Battle. Merkwaardigerwijs is er geen enkele link te

vinden tussen de officiële Dickensgenootschappen en Sjef de Jong: de twee lijken niet goed samen te gaan. Maar met terechte trots wordt een historisch overzicht van het sinds 1988 bestaande Dickensmuseum in Bronckhorst gegeven dat toch alom in ons land bekendheid geniet. Het loont dan ook zeer de moeite de website eens te bezoeken: www.dickensmuseum.nl. Zonder veel meer te zeggen werkte hij wel toe naar het tweede deel van zijn optreden. En al klonk het hier en daar misschien wat verward (en hoe moet je de rol van de als Fagen verklede assistent inschatten, die af en toe een rekwisiet mocht aangeven?), dat werd zeker voor lief genomen door zijn opmerking dat hij nu eenmaal “legaal gek” was. Zo’n opmerking geeft je een hoop krediet en ruimte om je een aantal buitenissigheden te kunnen permitteren. Misschien zou de mens anno 2005 dat ook wel eens wat vaker moeten doen. Het leek Irma Gasseling niet eens zo’n gek idee. Eén dag in de week legaal gek leek haar wel prima, zeven dagen ging haar echter veel te ver.

Het tweede optreden was onmiskenbaar een fraai hoogtepunt van de avond. De neus nog meer vooruit gestoken, shabby gekleed als de vrekkige Scrooge, barst hij in rijk Cockney-engels los: *“Marley was dead: to begin with. There is no doubt about that. The register of his burial was signed by the clergyman, the undertaker and the chief-mourner. Scrooge signed it: and Scrooge’s name was good upon ‘Change, for anything he chose to put his hand to. Old Marley was dead as a door-nail.”* En dat is precies wat je voelt: Marley is wel heel erg dood. Vervolgens komt het verhaal tot leven dat sinds het verplichte lezen op de HBS wel erg ver was weggezakt: een Scrooge die door zijn gedrag ieder menselijk medegevoel op een afstand weet te houden, de onbeschoft behandelde klerk Cratchit en dan plotseling, bij het terugkeren naar de woning het verschijnen van de geest van Marley, die door zijn vrekkige houding tijdens zijn leven nu gestraft wordt door geketend voortdurend te moeten reizen in het land der geesten. Hij komt Scrooge waarschuwen dat hij

de komende drie nachten bezocht zal worden door drie spoken, die hem de enige weg zullen laten zien om Marley’s lot te ontlopen. En natuurlijk geschiedt zulks. Het eerste spook, de geest der voorbije Kersttijden, voert Scrooge mee naar zijn jeugd en laat hem zien hoe plezierig de tijd was die Scrooge vroeger mee maakte, zeker nog toen zijn zus nog leefde die veel aandacht aan hem besteedde. Het tweede spook, van de tegenwoordige Kersttijden, brengen hem naar de voorbereidingen van het Kerstfeest zoals normale mensen die treffen en naar het karige kerstmaal van de arme klerksfamilie Cratchit, waar ondanks de armoede toch geprobeerd wordt iets van warmte te laten voelen, vooral voor de verlamde Tiny Tim. De derde geest, die van de toekomstige Kersttijden, voert Scrooge naar de armoede die overal rondwaart en laat zien hoe de wereld er uit zal zien na Scrooge’s eigen dood. De huishoudster steelt de doodskleren van zijn lijk, zijn voormalige zakenvrienden laten de zaak failliet gaan en de arme Tiny Tim zal uiteindelijk toch jong overlijden.

Natuurlijk komt alles toch nog goed, want als Scrooge wakker wordt is hij een heel ander mens geworden. Niet alleen kan hij weer vrolijk lachen, maar hij onderneemt ook stappen om voor de Cratchit familie een welvoorzene kerstdis te kopen, inclusief een vetgemest kalkoen en hij gaat zelfs ook nog in de

kerk zingen. Daarna viert hij tenslotte ook nog Kerst bij zijn neef Fred en zijn jonge bruid en bezweert hij dat hij voortaan heel toegewijd voor de armen zal zorgen tijdens de Kersttijd.

Zo ontvouwde zich in een half uurtje in de Scrooge versie A Christmas Carol, een werk overigens dat Dickens vooral geschreven heeft om snel geld te verdienen om zijn schulden te kunnen afbetalen. Het karakter Scrooge speelde Sjef absoluut overtuigend: hij speelde het niet, hij was het. Maar daarmee houdt het natuurlijk ook wel op. En de beloofde speciale effecten

hoorden misschien wel bij het karakter van de performance, maar zijn in deze moderne tijd toch wel de schaamte voorbij. De ongetwijfeld oude toverlantaarnplaatjes waren behoorlijk versleten en moeilijk zichtbaar. Waarom niet de originele illustraties gebruikt uit de eerste editie? Tja, en de muziek ... laat maar. Om over de overige attributen maar niet te spreken. Kerstsfeer oproepen door wat lampjes rond een projectiescherm te hangen, brr. En wat was de rol van het als dienstertje verklede jongedame die alleen terzijde het geheel ongetwijfeld voor de zoveelste keer gadesloeg. Maar als je last hebt van legale gekte is dat allemaal geen probleem. Mijn stemming varieerde van uitbundigheid na de fantastische Scrooge verbeelding tot kromme tenen als er onnodig werd geïmproviseerd, waar Sjef duidelijk

minder in is. Of, om het in zijn eigen woorden te zeggen: ik had wat last van "modulerende gevoelens". Maar ach, gaat het op zo'n avond ook niet om wat Dickens zelf aangaf in het voorwoord van de eerste uitgave in 1843:

"I have endeavoured in this ghostly little book, to raise the Ghost of an Idea, which shall not put my readers out of humour with themselves, with each other, with the season, or with me."

Toch was het een zeer geslaagde aanloop naar de komende feestdagen. Maar bovenal hebben wij van een geweldige taphap genoten, waarbij niet genoeg benadrukt kan worden dat de ons voorgezette buffetten van meer dan uitstekende kwaliteit waren. Het Scrooge karakter van de avond ten spijt hebben wij ons dan ook daaraan meer dan te goed gedaan.

HB

DE 10 MINUTEN VAN GERARD HEHENKAMP

Tijdens de Taphap van 16 november was het de beurt aan Gerard Hehenkamp om tien minuten te vullen met een verhaal. Gerard vertelde over zijn leven én zijn recente reis naar Malawi:

Geboren op 5 januari 1938 in Amersfoort in een gezin van maar liefst negen kinderen, ontwikkelt Gerard zich tot een knaapje, dat op 8-jarige leeftijd, volgens zijn vader althans, wel wat kostschooldiscipline kan gebruiken. Er volgt een 4-jaar durend "rampenplan" dat gelukkig ook positieve kanten kent. Één van Gerard's lotgenoten blijkt namelijk Theo Kamps te zijn.

Na zijn militaire dienst en een 5-jarige, zeer plezierige, voorbereiding in Duitsland, start Gerard in 1967 zijn voorbestemde functie in de textielwinkel van zijn vader en oom. Helaas niet voor lang. Gerard's vader overlijdt plotseling in 1968. De richting die zijn oom vervolgens inzet, leidt helaas twee jaar later tot het faillissement van de zaak.

Gerard vervolgt zijn carrière in de branche bij een groothandel in woningtextiel in Amsterdam en aanvaardt niet lang daarna een functie als filiaalhouder in Doetinchem. Zoals bij vele westerlingen, moest Gerard's geografische kennis van onze fraaie Achterhoek wel wat worden opgepoetst. Die moeite loonde, want Gerard leert hier Rita kennen, ze trouwen in 1970 en zijn inmiddels de trotse (groot)ouders van twee dochters en kleindochters.

Via Theo Kamps komt Gerard in 1978 bij de Lions. Met hulp van de helaas onlangs overleden Henk Aalders, belandt Gerard in een commerciële functie bij de papierfabriek in Doetinchem, onderdeel van het Bührmann Tetterode concern. In 1996 vertrekt Gerard met een aantrekkelijke regeling, om in zijn vrije tijd te genieten van bijvoorbeeld vrijwilligerswerk als gids in Huis Bergh.

Afgelopen september zijn Rita en Gerard naar Malawi geweest naar Margriet Simons, een oude vriendin van Rita, die daar al 40 jaar woont met haar man. Een reis van maar liefst 20 uur brengt Gerard en Rita naar Blantyre. Margriet is ondertussen behoorlijk ingeburgerd: zij beheerst de taal en zorgt d.m.v. een door haarzelf opgericht

fonds voor oude mensen en zo'n 150 kinderen, die ze 2 maal per week eten en kleding brengt. Veelal wezen van aan Aids gestorven ouders. Het aantal HIV besmettingen is in Malawi schrikbarend hoog.

Margriet staat in Blantyre in hoog aanzien. Zij was lange tijd vice-consul en is onlangs tot consul benoemd. Gerard en Rita maken Margriet ook mee in functie. Een typisch staaltje van jeugdige balorigheid (of naïviteit?): twee Nederlandse jongens worden met hun bestelbusje met opschrift "Jan Patat" aangehouden voor controle. Hun paspoorten worden, vanwege hun gebrek aan medewerking en de vondst van een op Mantrax lijkend flesje Davitamon, ingenomen. Toen Gerard en Rita 3½ week later vertrokken hadden de jongens hun paspoorten nog steeds niet terug!

Margriet heeft Gerard en Rita middels een land- en een watersafari veel van het prachtige land laten zien. Vele dieren waren te bewonderen. Zebra's, apen, wrattenzwijnen, impala's, waterbokken, gnoe's, elanden, olifanten, hyppo's, krokodillen, visarenden, ijsvogels... teveel om op te noemen. Ook een verblijf aan Lake Malawi, een verschrikkelijk groot meer met heerlijk warm water en

overheerlijke vis, was onderdeel van de reis. Door de recente droogte was de muggenoverlast, en dus ook het malariarisico, gelukkig gering. Toch blijft het in de tropen oppassen voor de bilharzia of vervuild kraanwater.

Naast de schoonheid laat de menselijke ellende in Malawi een diepe indruk achter bij Gerard en Rita. Een schril contrast met de luxe in Nederland.

In Blantyre staat een ziekenhuis met daarnaast een groot, door de Lions Hoensbroek gesponsord, gebouw met een Lions Sight First embleem. Gerard heeft inmiddels contact gehad met deze club en is daar ook al, mét ons vaantje, op een bestuursvergadering geweest. Rita ontmoette bij toeval de vrouw van Henk Wubbels, vice-president van de Lionsclub de Graafschap, en hoorde dat hij naar aanleiding van een recent artikel in het NRC over de

noden in Malawi, het plan heeft opgevat om in het komende jaar een Lionsactie voor Malawi op te starten. Gerard zou graag zien dat wij ons, samen wellicht met de Lions in Hoensbroek en het Isala, daarbij aansluiten. Door de contacten met de consul en de ervaringen van de Lionsclub in Hoensbroek, is in ieder geval gegarandeerd dat alle hulp op de goede plek komt. Daarmee besluit Gerard zijn boeiende en ook indrukwekkende verhaal over een land dat wordt gekenmerkt door zowel schoonheid als ellende.

Tom Jacobs

KERSTACTIVITEIT PAPILLONS

Net als vorig jaar hebben we weer een gezellige kerstmiddag en -avond gehad in de prachtige boerderij van de familie Kets.

Toen ik zelf tegen zessen arriveerde, zat de huiskamer vol met Papillon-ladies, die genoten van een goed glas wijn en Franse kaas. Dat kerststukjes maken veel inspanning vergt, kon ik goed zien aan de blosjes op de wangen van de dames. Na de borrel was het tijd voor de maaltijd. We kregen de keuze uit maar liefst twee soorten soep. De erwtensoep van de familie Liefink en de tomatensoep van Jan Thijssen smaakten voortreffelijk. Na het ijsbuffet en de koffie gingen we met onze kerststukjes onder de arm met een voldaan gevoel weer naar huis.

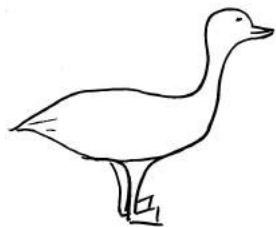
Ans, Mieke en Janny bedankt voor de uitstekende organisatie en dank ook aan Ietsje voor de prima begeleiding bij het maken van de stukjes. En niet te vergeten: Wil bedankt voor het openstellen van je huis en de geboden gastvrijheid.

Allemaal goede en fijne feestdagen gewenst en een gezond 2006!

Irene Jansen Venneboer

ST. MARTINSESSEN

Op 22 november jl. kwam de LC Montferland/Emmerich bijeen, ditmaal in de Sociëtat Emmerich. Het was een bijzondere bijeenkomst: niet alleen konden wij nader kennismaken met de partners van de aankomende Lions, ook stond het St. Martinsessen op het programma. Een fenomeen dat bij ons niet of nauwelijks bekend is. Wij kennen weliswaar Sint Maarten op 11 november, doch meer dan het op de avond langs de deur komen van lantaarndragende kinderen die na het zingen van een St. Maartenliedje als tegenprestatie snoep verwachten is het niet.

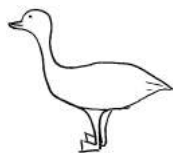

In Duitsland evenwel is het niet ongebruikelijk dat er in die tijd uitvoerig gans wordt gegeten. Zo hebben wij op deze avond langdurig genoten van een "ofenfrische Gans mit herzhafter Apfelfüllung, Rothkohl, Speckrosenkohl, hausgemachte Serviettenknödel und Zwiebelschmelze." En dat alles buitengewoon smakelijk, met als enig minpuntje dat het een nogal vette maaltijd was. Reden genoeg om dat te laten vergezellen door een voortreffelijke droge witte wijn.

Zo'n typisch Duits verschijnsel roept natuurlijk de vraag op waarom nu uitgerekend de tijd rond St.Maarten zo uitdrukkelijk als Gänsezeit bekend staat. Een onderzoekje waard dus.

Martinus van Tours (316-11 november 397), meestal St. Maarten genoemd was bisschop van die stad en een belangrijke grondlegger van het christendom in Gallië.

Hij werd geboren in het Hongaarse Sabaria als zoon van Romeinse ouders. Zoals in aristocratische kringen destijds gebruikelijk was werd hij op jonge leeftijd tegen zijn zin gedwongen het leger in te gaan. Zo kwam hij op 15-jarige soldaat in Gallië terecht. Voor de stadspoort van Amiens ontmoette hij een bijna naakte bedelaar die hem om een almoes vroeg. Geld had Martin echter niet en daarom gaf hij hem de helft van zijn mantel. Volgens een legende was die bedelaar een verschijning van Jezus die ooit zei: "Ik was naakt en gij hebt mij gekleed."

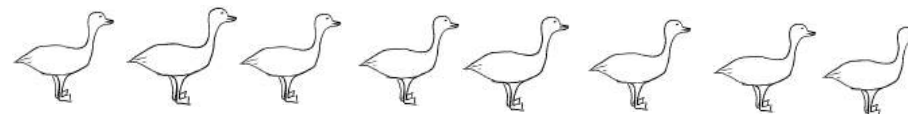
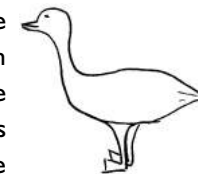

Omdat hij zich van binnen geen soldaat voelde ontsnapte Martin uit het leger en liet zich bekeren. Op 18-jarige leeftijd werd hij duiveluitdrijver en leefde hij ook een tijd als kluizenaar op Gallinaria bij Genua. Later stichtte hij de abdij van Marmoutier, de eerste kloostergemeenschap in West-Europa. Herhaaldelijk gaf hij mensen raad en daarom werd hij door de bevolking gevraagd bisschop van Tours te worden, want hij was een goed, vroom en wijs man. Maar Martin voelde zich niet waardig genoeg om dat verheven ambt te bekleden en verstopte zich in een ganzenhok. Maar toen de bevolking naar hem op zoek ging en het ganzenhok naderden maakten de ganzen zo'n vreselijk kabaal dat hij al snel gevonden werd en vervolgens alsnog tot bisschop benoemd. (Daarom wordt in Duitsland ook gezongen: "Die Gans wird gebraten, denn sie hat Sankt Martin verraten".)

Hij stierf op 80-jarige leeftijd en werd begraven in de basiliek van Tours. Al gauw na zijn dood kwam zijn verering op gang. Zijn levensbeschrijving die door de beroemde geschiedschrijver Sulpitius Severus is geschreven was al bijna tijdens zijn leven voltooid. Talrijke kerken in Europa zijn naar hem vernoemd. Zo is hij in ons land stadheilige van Utrecht en beschermheer van Bolsward.

Toegegeven, er zijn een aantal varianten van deze legende in omloop, maar het blijft een mooi verhaal. En zo is het lidmaatschap van de uitbreidingscommissie een plezante aangelegenheid. Het kost wat tijd en af en toe wat geld, maar het is leuk om een jonge club met enthousiaste nieuwkomers te zien groeien, het is goed voor je attendance en je komt zo nu en dan met memorabele andere gebruiken in aanraking.

HB

ZWETERIG ZWEMMEN

Het enthousiasme waarmee Siert tijdens de november-taphap ons aanmoedigde om naar de zwemmarathon in Keppel te komen deed ons bijna verplicht voelen onze vijf stoere Lionszwemmers aan te komen moedigen. Maar ja, het tijdstip... Het is niet erg aantrekkelijk om op zaterdagavond om middernacht even een kwartiertje naar zwemmende mannen van (bijna) middelbare leeftijd te gaan kijken. En in de zwembroek van Siert waren wij ook niet echt geïnteresseerd. Maar toch reden wij, aarzelend tot het laatste moment, naar Keppel om onze clubgenoten morele bijstand te verlenen.

Het is een wat rare gewaarwording om op zo'n laat tijdstip een bijna leeg zwembad(je) binnen te stappen. Waar wij overigens allerhartelijkst ontvangen werden door een aantal Isala-lions die ons koffie en Lionsrepen aanboden. Wat charmant trouwens dat deze club voor alle leden een soort uitgaanstenu heeft aangeschaft: ziet er prima verzorgd uit. Onze vijf matadors druppelden binnen, een enkeling bijgestaan door eega en kinderen. Gelukkig waren wij niet de enige supporters: ook Hans de Vries had de moeite genomen om naar het zorgbad Zonnewater te komen. En dan, tegen kwart voor twaalf, wordt de zwemmers verzocht zich om te kleden en mocht "het publiek" voorzien van schoencondooms ook naar het bad. Het bleek voor de toeschouwers een hels kwartier te worden. De temperatuur en de luchtvochtigheid in het bad zijn dermate hoog dat je nog geen minuut binnen was of het zweet gutste langs je rug. Wij werden natter dan de zwemmers en kregen spijt zelf geen zwemkleding te hebben meegenomen.

Natuurlijk moest er van het zwemkwintet eerst een groepsfoto worden genomen. En het moet gezegd worden, de zwemmers zagen er voor hun

leeftijd nog patent uit, al werd het ook wel meteen duidelijk dat het de komende minuten niet om een Olympische medaille zou gaan.

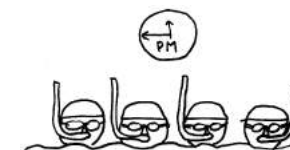
Stipt om 23.45 dook Mario als eerste onvervaard het water in gevolgd door Henk Dr., Henk Di, Siert en Tom. Het tempo zat er behoorlijk in en dat werd ook zeker een paar minuten volgehouden.

Dat het vervolgens een recreantentempo werd is te begrijpen gelet op het late uur en de zware omstandigheden. Misschien was de grootste verrassing nog wel de komst van Henk K. een paar minuten voor middernacht, die dacht dat onze mannen om 24.00 uur te water zouden gaan. Waarschijnlijk niet wetend wat er mee te doen had hij de schoenbescherms als een badmuts op zijn hoofd gezet, hetgeen misschien uit hygiënisch oogpunt niet eens zo'n gek idee was. Tussen neus en lippen door vertelde hij ook nog dat hij zijn zwembroek in de auto had liggen voor het onwaarschijnlijke geval er toch nog iemand zou zijn die hem voor een bedrag van 1000 euro graag een kwartiertje in het water wilden zien spartelen. Het mocht niet zo zijn.

Enigszins tot mijn verbazing hoorde ik van Siert dat onze zwemvogels een bedrag van bijna 685 euro bijeen hadden gezwommen, hetgeen later overigens nog is verhoogd tot bijna 900 euro. Een prestatie van formaat om voor zo'n hoog bedrag sponsoren te vinden. (Zwem)petje af dus. En dat geldt ook voor de jongste kinderen van Henk Dijk, die, ongetwijfeld trots op hun sportieve vader, via allerlei kleine activiteiten een bedrag van 45 euro op wisten te halen. Al met al was het een amusant kwartiertje als deel van een erg geslaagde actie ten bate van de slachtoffers in Pakistan, waar LC Isala terecht trots op en tevreden mee mag zijn.

HB

ONTMOETING MET KOOS & BEP WITKOP

Als ik Koos bel om een afspraak te maken voor een interview, blijkt dat de familie Witkop een druk bestaan leidt. Tussen alle verplichtingen door, lukt het gelukkig toch om een opening in de agenda te vinden. Op donderdag 8 december reis ik af naar Terborg en word het laatste

stukje met hulp van mijn mobieltje naar huize Witkop gelooft en hartelijk welkom geheten. Al vanaf 1951 wonen Koos en Bep in Terborg. Hier hebben ze hun drie zonen grootgebracht. Toch is duidelijk te horen dat ze hier niet geboren en getogen zijn. Ze hebben elkaar al jong leren kennen in hun geboortestreek, een veengebied in de buurt van Stadskanaal en Ter Apel. Op 8 april 1921 wordt Koos geboren in Tweede Exloërmond, een piepkleine Drentse gemeente met lintbebouwing, maar met een Groningse identiteit en zo voelen Koos en Bep zich dan ook.

In ter Apel gaat Koos naar de HBS om daar in 1939 zijn eindexamen te halen. Nog steeds is hij lid van de schoolvereniging, zoals overigens ook Koos Kuiper! Koos meldt zich aan voor de officiersopleiding van de KMA en hij wordt in september 1939 goedgekeurd. Ten gevolge van de Duitse inval in Polen wordt de toelating echter opgeschort. Dit blijkt achteraf een geluk bij een ongeluk. Er volgt een periode van onduidelijkheid en een tijdelijk baantje bij een verzekeringsmaatschappij. In mei 1940 breekt de oorlog uit en is de officiersopleiding definitief van de baan. In september 1940 start Koos zijn studie weg- en waterbouwkunde aan de HTS in Groningen. Hij studeert in 1943 af. In datzelfde jaar verloven Koos en Bep zich. Om tewerkstelling in Duitsland te voorkomen, meldt Koos zich aan bij de cultuurtechnische dienst om greppels te graven in de pas drooggelegde Noordoost polder. Vanwege zijn studie bestaat het werk gelukkig vaker uit plannen en uitzetten, dan uit graven. Een brutale Duitse razzia maakt een einde aan dit baantje. Koos is in

die week toevallig niet aanwezig en ontspringt de dans. Hij vindt een nieuwe baan bij een aannemer.

De oorlogstijd wordt voor Koos en Bep gekenmerkt door angst, weinig vertier en vooral gebrek aan perspectief. Na de oorlog verandert dit gelukkig. Koos en Bep trouwen en in 1947 krijgen ze hun eerste zoon. Koos besluit om het aannemersbedrijf te verlaten en solliciteert bij de provinciale waterstaat in Gelderland. In eerste instantie woont het gezin Witkop 1½ jaar op een bovenverdieping bij een zus van Bep. Vanwege zijn werkzaamheden in de regio Achterhoek krijgt Koos een bouwvolume toegewezen en zo belanden ze uiteindelijk als Noorderlingen in de gesloten Terborgse samenleving. Mede dankzij de kinderen voelen ze zich hier steeds meer thuis en besluiten, ondanks een promotie van Koos naar het Betuwe gebied, hier te blijven wonen. Koos heeft altijd met veel plezier gewerkt. Hij maakt dan ook geen gebruik van de mogelijkheid om met 61 jaar te stoppen, maar werkt door tot zijn 65°. Veel plezier beleeft Koos aan het projectenwerk. Wegen plannen en realiseren, aanbestedingswerk, onderhandelingen voeren met aannemers, beleid ontwikkelen en presenteren aan Gedeputeerde Staten etc.. Maar als echte ingenieur heeft hij een broertje dood aan zaken zoals afdelingsoverleg of inspraakavonden vooral in lastige, linkse gemeenten zoals Nijmegen. Gelukkig krijgt hij in de loop van de tijd steeds meer verantwoordelijkheden en vrijheden in de uitvoering van werk in de gehele provincie Gelderland en steeds minder te doen met het politieke gedoe vooraf. Als manager raak je natuurlijk steeds verder verwijderd van de technische inhoud, toch is asfalt altijd een hobby van Koos gebleven. Als argeloze weggebruiker sta je daar niet bij stil, maar asfalt is een wereld op zich. In grote laboratoria bij bedrijven zoals Shell en Heijmans worden alle eigenschappen van het wegdek onderzocht en verbeterd. Koos heeft ze allemaal bezocht. Nog steeds krijgt hij het tijdschrift Asfalt toegestuurd. In het vorige Bulletin hebben we iets kunnen lezen over de, door Arnold van der Goot ontwikkelde, shelter. Koos en Bep spreken met veel plezier over die tijd.

Als testrijder maakten ze van alles mee. Het vernuft en de creativiteit van Arnold worden rijkelijk geroemd. Toen Bep, hoogzwanger van haar derde zoon Ernst-Jan, met Koos in de Shelter naar het ziekenhuis in Arnhem reden, moest onderweg, wegens technische problemen, de hulp van Arnold worden ingeroepen. Een trekkabel bleek niet aanwezig, maar geen nood, Arnold knoopte gewoon wat raamrubbers aan elkaar!

Tegenwoordig draait een groot deel van het leven van Koos en Bep om de 3 kinderen, hun partners en de 6 kleinkinderen. Het oudste kleinkind is al weer 26 jaar, de jongste is 4 en het eerste achterkleinkind is inmiddels al onderweg. Er wordt heel wat afgelogeerd in Terborg.

Als er tijd overblijft wordt er geknutseld. Bep maakt sierraden. Dat blijkt niet zonder risico bleek onlangs. Een zilveren rammelaar explodeerde tijdens het verhitten. Koos en Bep moesten met kloppend hart, een beetje wit om de neus en met een tuut in de oren, van de schrik bekomen.

Koos maakt zelf meubelen. Miniatuur en op ware grootte. In de woonkamer staat een schitterende replica van de bekende Rietveld stoel. Ook worden met veel geduld en oog voor detail, houten modelschepen gemaakt. Bep helpt met de zeilen en het knopen van de netten, Koos bewerkt het hout met zijn favoriete gereedschap, de dremel.

Eens per week schildert Koos in de Gruitpoort. Ook fungeerde hij wel eens als model. Op de vraag van een dame, hoe hij het toch voor mekaar krijgt om zo lang stil te zitten, antwoordde hij droogjes: "ach mevrouw, ik ben 36 jaar ambtenaar geweest".

Bij het afscheid memoreren we nog onze eerste ontmoeting bij de Lions zo'n 5 jaar geleden. Ik kan me nog goed herinneren dat Koos, doelend op onze lengte, zei: "eindelijk weer eens iemand waar ik op gelijk niveau mee kan praten" en dat is precies wat we de hele avond hebben gedaan.

Tom Jacobs

NIEUWS UIT DE ACTIVITEITENCOMMISSIE

Zoals in eerdere Lionsbulletins is aangekondigd willen wij u proberen op de hoogte te houden wat er zoals speelt binnen de vergaderingen van de activiteitencommissie. Bijgaand informatie uit onze laatste vergadering:

Evaluatie BBQ 24 augustus 2005

Teruggezien kan worden op een zeer geslaagde barbecue mede dankzij de voortreffelijke organisatie van Toon Gasseling en zijn crew en natuurlijk de gastvrijheid van Henk en Wil Kets. De weergoden waren ons gelukkig welgezend. Minder gelukkig was men over het vrij lange "voorprogramma", de installatie van de keygroep. Ook zou de activiteitencommissie meer duidelijkheid willen hebben of de jaarlijkse bbq een activiteit van en voor onze club is of dat er ook gasten worden uitgenodigd (o.a. nieuwe club Montferland/Emmerich en/of jumelage club Dorsten). De activiteitencommissie is meer voorstander om de bbq als seizoensopening te bestemmen alleen voor onze eigen clubleden.

Organisatie nieuwjaarsbijeenkomst 14 januari 2006

Een groot aantal ideeën besproken waarvan een tweetal verder werd uitgewerkt. Uiteindelijk werd gekozen voor het houden van de Nieuwjaarsbijeenkomst bij Boerderij Boldiek te Halle. Ondertussen hebben alle leden per e-mail of per post de uitnodiging met het volledige programma ontvangen. In dit bulletin vindt u nog een reminder.

Brewinc Regatta

Op maandagavond 7 november j.l. vond op de locatie Spinbaan van het Brewinc College een geslaagde kennismaking- en opstartavond plaats van het project "Brewinc Regatta". De diverse werkgroepen zijn van start gegaan en hopen rond mei 2006 het programma rond te hebben voor een geslaagde Brewinc Regatta te houden in september 2006. Meer informatie over de Brewinc Regatta vindt u elders in dit bulletin.

Verder denkt de activiteitencommissie alweer over de plannen in het verdere jaar 2006. Wij doen ons best om ook dan weer interessante activiteiten voor u en succesvolle acties met u voor te bereiden.

Hans de Vries

WIJNACTIE 2006

Strak volgens planning vertrokken we vrijdag 18 november rond het middaguur richting Zuid-Limburg met als einddoel Meerssen. Na een voorspoedige reis (een week later was het rampzalig weer met “pakken” sneeuw) arriveerden wij daar tegen 3 uur.

Onze leverancier, tevens gastheer en Lion - Jan Kamsma - stond ons op te wachten in zijn vernieuwde wijnopslag. Naar ik van Henk Drost heb begrepen, is dit de 8^e keer, dat wij als Lions Doetinchem wijn gaan halen bij “La Maison Kamsma”. De eerste keer, in 1997 denk ik, werd het transport gedaan door Jan Kruit en Henk Drost. Slechts met zijn tweetjes dus. Toen is overigens door Jan en Henk het goede gebruik gestart om op de terugweg culinair genoeg te combineren met het wegwerken van enorme eetlust tengevolge van het zware sjouw- en tilwerk van vele dozen. Een 2^e doel is ontstaan: Restaurant “Chez Philippe” in Venlo!

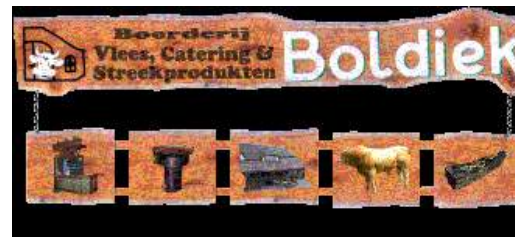
Hoeveel dozen Jan en Henk destijds meeslept weet ik niet. Nu ging het om 240 dozen uitstekende Italiaanse wijn; ongeveer 3.000 flessen! Het wijnteam bestaat tegenwoordig uit 6 stoere Lions, die met 3 bestelauto's hun aangename taak uitvoeren. Natuurlijk hebben wij ook enkele wijnen geproefd. Niet al teveel uiteraard, want er moest nog gewerkt en teruggereden worden. Via de bekende tussenstop “Chez Philippe”, waren we rond 10 uur weer thuis.

Nog even de mouwen opstropen en doorzetten: wijn uitladen en de bestelde dozen sorteren en deze klaar zetten voor de volgende (afhaal)dag. Daarna de auto's terugbrengen en naar huis. Moe, maar absoluut met een voldaan gevoel naar bed. Al met al een goed verlopen en geslaagde actie!

Marnix Jansen Venneboer

UITNODIGING NIEUWJAARSIJENKOMST

Op zaterdag 14 januari 2006 zullen wij onze traditionele nieuwjaarsbijeenkomst houden. Dit keer weer op een zeer bijzondere locatie, te weten **Boerderij Boldiek** in Halle. Boerderij Boldiek behoort tot de

Heerlijkheid Slangenburgh. De activiteiten van de Heerlijkheid Slangenburgh zijn samen te vatten in de volgende woorden: streekproducten, agrarisch natuurbeheer, agrotourisme, natuurbehoud en behoud van het streekeigene. Dit alles

geplaatst binnen het kader van plattelandsontwikkeling en onder de vlag van 'modern naoberschap'. Boerderij Boldiek ligt in de oude en nieuwe natuur van het stroomgebied van de Halsche Vloed. In 2002 is daar het Boekekeerlspad ontstaan op initiatief van buurtbewoners en met medewerking van grondeigenaren en aanwonenden. Het is genoemd naar 'boekekeerl', een boeman waarmee in vroeger tijden kinderen angst werd aangejaagd: 'De boekekeerl zit onder 't vlonder, doarumme meug i-j nooit dichte bi-j 't water of bi-j kolk kommen'.

Het programma

- 12.30 uur:** ontvangst met koffie, thee en krentenwegge.
- 13.30 uur:** wandeling met gidsen over een deel van het Boekekeerlspad.
- 15.00 uur:** staat de borrel klaar en vanaf
- 16.30 uur:** is er een zeer uitgebreid winterkostbuffet en aansluitend een toetjesbuffet.
- 19.00 uur:** verwachten wij het einde van deze genoeglijke middag/avond.

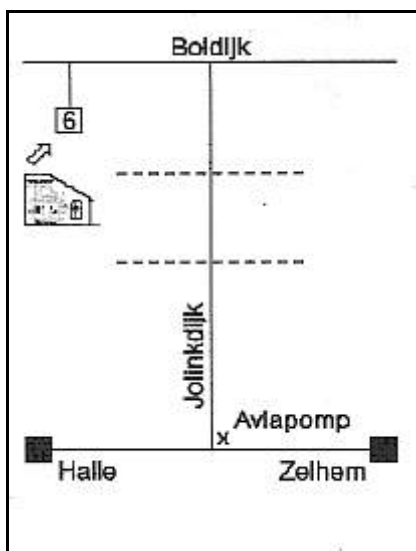
Tip voor de wandelaars: goede wandelschoenen of laarzen.

De kosten

van dit programma bedragen € 25,- per persoon exclusief de drankjes.
(vooruit te voldoen)

Routebeschrijving/adres:

Van Zelhem richting Halle, bij de AVIA pomp rechtsaf (Jolinkdijk), derde weg links (Boldijk). Indien u beschikt over een navigatiesysteem toetst u in: Boldijk Halle of Boldijk Zelhem. U vindt de Boerderij Boldiek aan de Boldijk 6, 7025 EL Halle. Telefoon 0314 – 631370.

Voor hen die zich nog niet hebben opgegeven: graag per omgaand, doch uiterlijk vóór 1 januari a.s. aan- of afmelden via:

e-mail: mcvaliefrink@prettel.nl

tel: 0314 – 323629

post: Acacialaan 184,
7004 AV Doetinchem.

Gelieve gelijktijdig uw bijdrage ad 25 euro per persoon over te maken op bankrekening 660311232

t.n.v. de Lionsclub Doetinchem
o.v.v. "nieuwjaarsbijeenkomst".

Wij rekenen op uw aanwezigheid!

Martin Liefink en Hans de Vries,
organisatoren nieuwjaarsbijeenkomst
namens de activiteitencommissie.

Commissies

● **Activiteiten**

Hans de Vries, voorzitter
Peter Bob Peerenboom, vice voorzitter
Herman van den Broek
Martin Liefink
Gerard Roelofsen
Theo Soontiëns
Bart-Jaap Pull ter Gunne
Kees van Steenberg
Mario Toepoel
Hans Kietselaar
Aart van Silfhout
Harry Mathijssen

● **Activiteiten "denk tank" commissie**

Ruud Wink
Toon Gasseling
Gerard Hehenkamp
Henk Dijk
Tom Jacobs
Martin Liefink

● **Bulletin**

Tom Jacobs, voorzitter
Henk Breuker
Ruud Wink
Bart-Jaap Pull ter Gunne
Theo Soontiëns
Henk Dijk
Henk Drost

● **Foto officer**

Marnix Jansen Venneboer

● **ICT officer**

Henk Drost

● **Interservice**

Toon van Oudheusden
Wim Frommé

● **Jeugd**

Chris Geurink, voorzitter
John Brands, vice voorzitter
Jos Niesink
Siert Wieringa

● **Jumelage**

Jan Kruit, voorzitter
Henk Kouwenberg, vice voorzitter
Henk Drost
Jan van Iersel
Toon van Oudheusden
Gerard Hehenkamp
Marnix Jansen Venneboer

● **Kascontrole**

Jan Jurriens
Gerard Roelofsen

● **Leden**

Marnix Jansen Venneboer, voorzitter
Henk Drost
Koos Kuiper

● **Ledenzorg**

Bestuur

● **Milieu officer**

Hans Bruyn

● **Public Relations**

Ruud Wink

● **Sjoelbak**

Jan Thijsen, voorzitter
Henk Kets
Rien ter Brugge

● **Smoelenboek**

Han Meibergen

● **Tail Twisters**

Chris Geurink
Theo Kamps
Jan Jurriens

● **Uitbreidingscommissie**

Jan Kruit
Henk Breuker
Henk Drost

Agenda 2005-2006

- 24 augustus 2005 17.00 uur *Barbecue bij Wil & Henk Kets*
- 7 september 2005 20.00 uur *Rien van den Heuvel: "Het Gelders Eiland."*
- 21 september 2005 18.00 uur *Tap Hap; 10 minuten van Harm Kloosterboer*
- 5 oktober 2005 20.00 uur *Weerman*
- 19 oktober 2005 18.00 uur *Tap Hap; 10 minuten van Jan van Iersel*
- 2 november 2005 20.00 uur *Leerling-gezel-meester:
Joop Hofmeyer, docent restauratietechniek*
- 16 november 2005 18.00 uur *Tap Hap; 10 minuten van Gerard Hehenkamp*
- 30 november 2005 18.00 uur *Tap Hap; (met dames)
voorbereiding op de Kerst in het Borghuis*
- 7 december 2005 20.00 uur *Visie Oude IJsselzone:
Harm Post, landschapsarchitect*
- 21 december 2005 18.00 uur *Tap Hap; 10 minuten van Herman vd Broek*
- 14 januari 2006 14.00 uur *Nieuwjaarsbijeenkomst (met dames)*
- 18 januari 2006 18.00 uur *Tap Hap; 10 minuten van Jan Kruit*
- 1 februari 2006 20.00 uur *Een brug tussen West- en Oost Europa.
Marie-Therese ter Haar (met dames)*
- 15 februari 2006 18.00 uur *Tap Hap; 10 minuten van Harry Mathijssen*
- 1 maart 2006 20.00 uur *Introductie door nieuw lid.*
- 15 maart 2006 18.00 uur *Tap Hap; 10 minuten van Tom Jacobs*
- 29 maart 2006 16.00 uur *Vorbereiding keuken.*
18.00 uur *Wokken met Papillons*
- 5 april 2006 20.00 uur *Bouwer/ontwikkelaar Johan Klaassen*
- 19 april 2006 18.00 uur *Bedrijfsbezoek Rotra/Gazelle; Eten Borghuis*
- 3 mei 2006 20.00 uur *Introductie nieuw lid Henk Dijk (Larenstein)*
- 17 mei 2006 18.00 uur *Tap Hap; 10 minuten van Han Meibergen*
- 20 mei 2006 18.00 uur *Uitje met Lions Dorsten*
- 7 juni 2006 20.00 uur *Nog in te vullen*
- 21 juni 2006 18.00 uur *Tap Hap; 10 minuten van Jan Thijssen*
- 5 juli 2006 18.00 uur *Bestuursoverdracht met Papillons ladies*
-